

ת"פ 37248/06/16 - מדינת ישראל נגד ישועה אוחנה, יוסף פרנקל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37248-06-16 מדינת ישראל נ'
אוחנה(אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ישועה אוחנה ע"י עו"ד עדי קידר
2. יוסף פרנקל ע"י עו"ד איתמר בן גביר

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

רקע

נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הורשע לאחר שמיעת עדויות, בעבירות של התפרעות, פציעה בנסיבות מחמירות והיזק בזדון לרכב. ואלו הקביעות שבהכרעת הדין:

ביום 14.06.16 הגיעו כוחות משטרה, מנהל אזרחי ומפעילי ציוד הנדסי על מנת לפנות מבנה שהוקם ללא התר בחווה הסמוכה לישוב קרית ארבע. במקום היתה התפרעות של תושבים אשר בקשו למחות על ההריסה. הנאשם השתתף בהתפרעות ואגב כך יידה אבן לעבר הכוחות שפעלו במקום. קצין משטרה הזהיר את הנאשם לחדול ממעשיו, אך לאחר זמן קצר הנאשם יידה אבן נוספת, אשר פגעה בשמשה של טרקטור שהגיע עם הכוחות. השמשה נשברה והנהג נפצע פצעים קלים.

להשלמת התמונה אציין, כי עניינו של נאשם מס' 2 טרם הסתיים. הוא הורשע במסגרת הסדר טיעון והתיק נקבע לשמיעת טיעונים לעונש בחודש פברואר בפני כב' השופט הרבסט.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת מעשיו של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו וכן על הנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם, לגוף ולרכוש. עוד הפנה לעובדה כי הנאשם לא נטל אחריות למעשיו ולא הביע חרטה. לאור אלה, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ולהשית על הנאשם עונש באמצעו של המתחם ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם שם דגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו נשוי ואב לחמישה ילדים. כמו כן התייחס לכך שהאירוע היה באיזור מגוריו של הנאשם ולכך שלא נגרם נזק חמור ממעשיו. אשר על כן ביקש מביהמ"ש להימנע מהטלת מאסר ממש ולהסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים רפואיים המעידים על

עמוד 1

מצבם הרפואי של אחיו של הנאשם ושל הוריו ומכתבי הערכה לנאשם, אליהם אתייחס בהמשך.

ב"כ שני הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשי הנאשם ברורה: הנאשם ידה שתי אבנים לעבר טרקטור שהגיע למקום יחד עם כוחות משטרה ועובדי המנהל האזרחי על מנת לבצע צו הריסה. אחת האבנים שידה הנאשם פגעה בטרקטור, גרמה לו נזק, וחמור מכך, הביאה לפציעתו של נהג הטרקטור. יש במעשי הנאשם חומרה עודפת, שכן הוא ידה אבן אחת, הוזהר אך שב ויידה אבן נוספת - למרות שהוזהר לחדול ממעשיו. ידיו אבנים כרוך בסכנה ישירה וממשית לפגיעה בגוף וברכוש. פוטנציאל הנזק במקרה שלפני התממש והאבן אשר ידה הנאשם פגעה בטרקטור וגרמה לפציעתו של הנהג - גם אם מדובר בפגיעה שלמרבית המזל אינה חמורה.

בתי המשפט עמדו לא פעם על החשיבות שבענישה מחמירה בעבירות מהן אלה, אשר באמצעותה יעבירו מסר חד וברור למבצעי העבירות כי אין לגלות כל סובלנות למעשים דומים, הפוגעים בסדר הציבורי ובבטחון האזרחים וכוחות הבטחון. ר' למשל עפ"ג (מחוזי ים) 21523-08-15 מדינת ישראל נ' עיסאם ענאתי:

"כבר נפסק לא אחת, כי הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, של ידיו אבנים, ובכלל זה- לעבר שוטרים או כוחות הביטחון, מחייב הטלת ענישה מחמירה, בפרט כאשר הדבר נעשה על רקע-לאומני-אידיאולוגי. כן נפסק, כי אבן מהווה נשק קר ופגיעתה עלולה לגבות מחיר דמים. משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעויות רבות משתתפים, שכן באירועים אלו מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק ומרות המדינה, מוגבר החשש מהסלמת האלימות עד כדי סיכון בפגיעות בגוף או בנפש, וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על כן נדרש, כי בעבירות אלו תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה אפקטיבית- אישית וכללית."

ר' גם עפ"ג 50469-07-15 באסל מחמוד נ' מדינת ישראל וכן עפ"ג 15980-07-15 מדינת ישראל נ' אחמד עוויסאט.

לאור חומרת העבירות והצורך להרתיע מפני ביצוען, ולאור פסיקתו המנחה של בית המשפט המחוזי במקרים דומים אליה הפניתי למעלה, מתחם העונש ההולם את המעשים בהם הורשע הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי. הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שביקש ב"כ הנאשם אינה מבטאת את חומרת העבירות ואת הצורך להרתיע מפני ביצוען.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1981, נשוי ואב לחמישה ילדים. אין לחובתו הרשעות קודמות.

ממכתב אותו כתב לבית המשפט הרב נתן אופנר, ראש בית המדרש בו למד הנאשם, עלה כי הנאשם הוא אדם שקול ואחראי, אשר בראש מעייניו דאגה למשפחתו, וכי תרם רבות לחברה. הרב אופנר אף העיד מטעם הנאשם בישיבת הטיעונים לעונש ואמר דברים לזכותו.

הרב הצבאי הראשי לשעבר, תא"ל (מיל) אבי רונצקי, כתב כי הוא מכיר את הנאשם שנים רבות וכי התרשם מאישיותו החיובית ואופיו הטוב.

מתיעוד שהוגש על ידי ב"כ הנאשם עולה, כי אחיו של הנאשם סובל ממחלת נפש קשה, אמו סובלת ממחלת עצמות ואף אביו חלה בסרטן ועומד בפני ניתוח בראשו.

ממכתב אותו כתבה אמו של הנאשם לבית המשפט עלה, כי אחד מאחיו של הנאשם נהרג למרבה הצער בתאונה לפני עשרים שנה, וכי הנאשם תומך רבות באחיו החולה ובהוריו. דברים דומים עלו ממכתבים של המחלקה לשירותים חברתיים בקריית ארבע ומרופאת המשפחה המטפלת בבני משפחתו של הנאשם מזה שנים רבות.

דין והכרעה

לזכותו של הנאשם זקפתי את העובדה כי זו הסתבכותו הראשונה בפלילים וכן את נסיבות חייו המורכבות, ובכלל זה הקשיים והמכות אשר ניתכו על ראש משפחתו. עוד הבאתי בחשבון את העובדה שבני משפחתו - הוריו, ילדיו ואחיו זקוקים לעזרתו.

כמו כן זקפתי לזכות הנאשם את תרומתו לחברה ולבני משפחתו ואת אישיותו החיובית, כפי שהשתקפו במכתבי ההמלצה שהוגשו בעניינו.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה כי לא נטל אחריות למעשיו ולא הביע חרטה. עוד זקפתי לחובת הנאשם את העובדה שכאדם בוגר כבן 35, בעל משפחה ואב לילדים, היה מודע למשמעות מעשיו והשלכותיהם.

בסופו של יום, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, הבולטות לחיוב, ובשל המחיר שתשלם משפחתו בשל כליאתו, ראיתי להשית עליו עונש מאסר בפועל לתקופה הנמצאת בתחתיתו של המתחם. המנעות מהשתת מאסר לריצוי ממש והטלת מאסר בעבודות שירות, כפי שביקש בא כח הנאשם, מהווה חריגה מהמתחם ולא ראיתי לכך שום הצדקה בנסיבות הענין. כמו כן אחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בגין נזקיו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, הצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה. תחילת ריצוי העונש ביום 14.3.17.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה שיש בה יסוד של אלימות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. חודשיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת התפרעות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי למתלונן יצחק סניר בסך 7,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.4.17.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ז, 25 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.